

over deze kwestie. Hij constateerde dat 'eene commissie hier ter stede' zich bezig hield met de verschaffing van gezuiverd drinkwater en vroeg zich af, of de gemeentelijke waterstations in plaats van drinkwater wellicht ook gezuiverd water zouden kunnen leveren. Een onderzoek door de commissie Plaatselijke Werken bracht evenwel aan het licht dat de kosten voor de waterversprekking in dat geval met f 11.135 zouden toenemen. B&W meende er om die reden van af te moeten zien: 'Bij vroeger aan den Raad gedane mededeelingen, met betrekking tot de drinkwaterleiding, is reeds aangetoond dat, van hoeveel belang het gebruik van gezuiverd drinkwater, met het oog op het ontstaan en verbreiding van besmettelijke ziekten, meer bepaald van cholera, ook moge zijn, de oorzaak daarvan toch niet geacht kan worden uitsluitend in het drinkwater te zijn gelegen. Bovendien kunnen niet alle in opgelosten toestand in het water aanwezige organische bestanddeelen uit het gezuiverd water verwijderd worden ...'⁵⁶⁾

Drie jaar later - de aanleg van de waterleiding begon inmiddels haar voltooiing te naderen - stelden de raadsleden J.G. Patijn, A.E. Roest van Limburg, A.M. Ballot en J. Pols de raad voor om een commissie van deskundigen in te stellen en aan hen de vraag voor te leggen óf en tegen welke prijs alsnog een inrichting voor de zuivering van Maaswater op het waterleidingsterrein kon worden gebouwd. Het voorstel werd gelanceerd op het moment dat B&W de raad vroeg om extra geld beschikbaar te stellen voor de voltooiing en uitbreiding van de waterleiding. De raad oordeelde, zij het met een krappe meerderheid, dat deskundig advies moest worden ingewonnen. Een poging van het raadslid C.H. van der Looy om deze taak aan de Openbare Gezondheidscommissie toe te bedelen, leed evenwel schipbreuk. De benoeming van de commissie van deskundigen verliep erg moeizaam en het duurde bijna anderhalf jaar eer zij haar rapport aan de raad kon voorleggen. De commissie van deskundigen kwam toen tot de wetenschappelijk geverifieerde vaststelling dat de Maas 'goed en bruikbaar drinkwater voor iedereen' leverde. De kostbare chemische zuivering van het water kon achterwege blijven.⁵⁷⁾

Op 30 juli 1874 kon wethouder Hoffmann de raad meedelen dat de waterleiding bijna gereed was: 'Gisteren is bij het persen van water in de buizen gebleken, dat men op een der verste punten van de leiding, in het huis van mijnheer den Burgermeester, behoorlijk water kreeg, evenals gisteren ochtend in de Goudsche Straat waar